

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1725

гр. София, 11.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в закрито заседание на 11.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **12556** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на „8889“ Е., ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от адв. И. С. – САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С814-0462573 / 24. 11. 2020 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. към Главна дирекция /ГД/ „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/ за „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС.

С решение № 1161 от 24. 02. 2021 г. е отменен оспорения акт.

Решението на съда е връчено на ответника на 05. 03. 2021 г. на ответника и на жалбоподателя на 08. 03. 2021 г.

С молба от процесуалния представител на жалбоподателя, депозирана в съда на 01. 03. 2021 г., е поискано допълване на решението в частта му за разноските.

На основание чл. 248, ал. 2 от ГПК, съдът е изпратил копие от молбата до жалбоподателя по настоящото дело, като в указания срок е постъпила писмена молба, с която счита искането за неоснователно.

Съдът като взе предвид, че макар и подадената молба да е депозирана в срока за обжалване на решението, същата е недопустима.

Видно е, че с решението е отменен издадения административен акт, но са присъдени само разноски за внесена държавна такса, тъй като е прието, че няма доказателства за заплатеното възнаграждение именно на представляващия дружеството адвокат. Доколкото е налице произнасяне по разноските от страна на съда, искането на жалбоподателя всъщност е за изменение на решението в частта за разноските, а не за тяхното допълване, както неправилно се сочи в молбата, тъй като няма пропуск за присъждането им и съдът се е произнесъл по разноските, но се иска само тяхното изменение.

В същото време, тази страна не е представила списък на разноските, поради което е приложима т. 9 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

Съгласно посочената точка, молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък по чл. 80 ГПК, е недопустима.

Предвид на това, подадената молба за изменение на решението в частта му за разноските следва да се остави без разглеждане.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София-град, I отделение - 5 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на процесуалния представител на жалбоподателя от 01. 03. 2021 г., за изменение на Решение № 1161 от 24. 02. 2021 г., в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :